

Goigs de Nostra Senyora del Remei

Cervelló

Ubicació

Comarca: Baix Llobregat
Lloc/Adreça: Ermita de la Verge del Remei

Coordenades:

Latitud: 41.386059339744
Longitud: 1.9792778706785
UTM Est (X): 414658
UTM Nord (Y): 4582117

Classificació

Número de fitxa: 08068 - 343
Àmbit: Patrimoni immaterial
Tipologia: Música i dansa
Estil / època: Contemporani Popular
Segle: XIX
Estat de conservació: Bo
Notes de conservació: Es segueixen cantant a les celebracions religioses
Protecció: Inexistent
Tipus de protecció: Inexistent
Accés: Obert
Ús actual: Religios
Titularitat: Pública
Autoria de la fitxa: Juana María Huélamo Gabaldón - Kuanum
Data de registre de la fitxa: dt., 14/05/2024 - 17:10

Descripció

Goigs o composició poètica de caràcter popular dedicada a la Verge del Remei. Es canta col·lectivament, en el marc dels diversos actes religiosos més destacats en la seva devoció, a fi de donar gràcies pels béns rebuts, o bé com a pregària per demanar la salut física o espiritual de la comunitat. Formalment, la composició poètica es presenta en versos heptasíl·labs.

El text, de la edició de 1851 és el següent:

“Prendats de vostres ternuras,

Venim clamantá porfia:

Regau nostres cors, Maria,

Font de remey y dulsuras.

Mare sóu de entranyas tals,

Que al ohir los tieros vots

Devostres amants devots,

Donay remey á sos als;

Y ab auxilis liberals

Endolsau sas amargures:

Regau &c.

¿Qui hi ha, nos diu St. Bernat,

Que invocant-vos ab fervor,

No encuentre tot lo favor

Y lo amparo desitjat?

Qui' us trobe, en Vos ha trobat

Vida, salut y ventures:

Regau &c.

Es testimoni constant

De aquest vostre acolliment

Del Mas-Vila la present

Heretat, la que invocant

Vostre socorro, al instant

Eixí de sas apreturas:

Regau &c.

Estant sens aygua en lo ay

Mil set cents noranta vuyt,

Sens poder produir fruyt

La terra seca ab gran dany,

Invocatvos (cas estrany)

Ixen ayguas las mes pures: &c.

Ventse, doncs, á tal favor

Enterament obligada,

Vos elegeix sa advocada,

Dedicant á vostre honor

Est temple en prenda de aor

Degut á vostres ternuras:

Regau &c.

Dese aquest temple y altar

Sóy la protectora fiel,

Que apartau l'assot del cel,

Y sóu la pedra angular

Sobre qui han de descansar

Aquestas terres segures:

Regau &c.

*De esta heretat sóu la estrella
Que il-lustrau son continent,
Y ab vostre llum vehement
Li serviu de centinella;
Y ab sa resplendent centella
Feu que medren sas culturas:
Regau &c.*

*Ab rahó nostra esperansa
Se avisa y segura creu,
Que per nosaltres seréu
Font perenne de bonansa;
Donantnos sempre abundància
De fruyts en nostres cultures:
Regau &c.*

*També esperam, Verge amada,
Que per febres seréu Vos
Un remey molt poderós
Y per tots mals la advocada;
Aliviant ab ma sagrada
En los parts las amargures:
Regau &c.*

*De nosaltres invocada
Amparau esta heretat
De Cervelló y del veïnat
Als pobres quant reclamada,*

Aplacant la ma indignada

Del Senyor de las alturas:

Regau &c.

Peró os pregam majorment,

Que los nostres cors regueu,

Y piadosa aparteu

Lluny dells l'empederniment;

Ablandint contínuament

Las terres secas y duras:

Regau &c.

Donaunos, font de salut,

Las ayguas de vostra gracia,

Y plantau ab eficàcia

En nosaltres la virtut;

Perque al fi la plenitud

Gosem de vostres blanduras:

REGau nostres cors, Maria,

Font de remey y dulsuras.

TORNADA

Prendats de vostres ternuras,

Venim clamant á porfía:

Regau nostres cors, Maria,

Font de remey y dulsuras.”

Història

En aquesta edició impresa en Barcelona l'any 1851, el papa Piu IX, concedeix, segons el text, indulgència pel seu cant.

Els goigs són una tradició poètica i musical arrelada a Catalunya des del segle XIV. Es tracta de composicions líriques de caràcter religiós dedicades a lloar la Mare de Déu o els sants. La primera documentació coneguda d'aquest gènere es troba a la Crònica de Ramon Muntaner (1325-1328). El primer text de goigs en català és la "Ballada dels goys de nostre dona en vulgar cathallan a ball redo", conservat al manuscrit del Llibre vermell de Montserrat, datat a finals del segle XIV (Pons, 1998).

Els goigs es cantaven tradicionalment en festes i celebracions religioses, sovint en forma de lloances col·lectives. La seva estructura poètica solia incloure estrofes rimades, amb una tornada recurrent que convidava a la participació dels fidels. Aquestes composicions reflectien la devoció popular i tenien un fort component comunitari.

Al llarg dels segles, els goigs han estat una expressió important de la cultura i religiositat catalanes. Tot i que en alguns indrets han perdut presència, en d'altres encara es mantenen vius, preservant una part significativa del patrimoni cultural i espiritual de Catalunya.

Bibliografia

Pons, A (1998) Exposició: "Quin goig de... goigs!" Facultat de Biblioteconomia i Documentació. Universitat de Barcelona.

Enllaços d'interès:

[Selecció de goigs: Mare de Déu del Remei del Mas Vila](#)

[Exposició: "Quin goig de... goigs!" Facultat de Biblioteconomia i Documentació...](#)

**GOIGS EN
DE NOSTRA SENYORA**
VENERA EN LA SUA SANTA
EN LO TERME DE
BISBAT DE

**ALABANSA
DEL REMEY, QUES**
CAPELLA DEL MAS-VILA
S. ESTEVE DE CERVELLÓ
BARCELONA.

Lo summo pontífice Pio IX concedí cent dias de indulgencia, y lo excel·lentísim é il·lustrísim Sr. D. Anton Maria Claret arquebisbe

de Santiago de Cuba vuytanta dias á tots los fiels que devotament re·sen una Ave Maria ó una Salve á dita imatge.

Prendats de vosstras ternuras,
Venim clamant á porfia:
Regau nostres cors, Maria,
Font de remey y dulsuras.
Mare sôu de entranyas tals,
Que al oïr los tiernos vots
De vosbres amants devots,
Donau remey á sos mals;
Y ab auxilis liberals
Endolsau sas amarguras:
Regau &c.
¿ Qui hi ha, nos diu St. Bernat,
Que invocantvos ab fervor,
No encontre tot lo favor
Y lo amparo desitjat?
Qui' us trobe, en Vos ha trobat
Vida, salut y venturas:
Regau &c.
Es testimoni constant
De aquest vostre aculliment
Del Mas-Vila la present
Heretat, la que invocant
Vostre socorro, al instant
Eixí de sas apreturas:
Regau &c.
Estant sens aygua en lo any
Mil set cents noranta vuyt,
Sens poder produir fruyt
La terra seca ab gran dany,
Invocantvos (cas estrany)
Ixen ayguas las mes puras: &c.

Ventse, donchs, á tal favor
Enterament obligada,
Vos elegeix sa advocada,
Dedicant á vostre honor
Est temple en prenda de amor
Degut á vosstras ternuras:
Regau &c.
Desde aquest temple y altar
Sôu la protectora fiel,
Que apartau l' assot del cel,
Y sôu la pedra angular
Sobre qui han de descansar
Aquestas terras seguras:
Regau &c.
De esta heretat sôu la estrella
Que il·lustra son continent,
Y ab vostre llum vehement
Li servi de centinella;
Y ab sa resplandent centella
Feu que medren sas culturas:
Regau &c.
Ab rahó nostra esperansa
Se aviva y segura créu,
Que per nosaltres seréu
Font perenne de bonansa;
Donantnos sempre abundancia
De fruyts en nostras culturas:
Regau &c.
També esperam, Verge amada,
Que per febras seréu Vos
Un remey molt poderós

Y per tots mals la advocada;
Aliviant ab ma sagrada
En los parts las amarguras:
Regau &c.
De nosaltres invocada
Amparau esta heretat
De Cervelló y del veinat
Als pobres quant reclamada,
Aplacant la ma indignada
Del Senyor de las alturas:
Regau &c.
Peró os pregam majorment,
Que los nostres cors regueu,
Y piadosa aparteu
Lluny dells l' empederniment;
Ablandint continuament
Las terras secas y duras:
Regau &c.
Donaunos, font de salut,
Las ayguas de vostra gracia,
Y plantau ab eficacia
En nosaltres la virtut;
Perque al fi la plenitut
Gosem de vosstras blanduras:
Regau nostres cors, Maria,
Font de remey y dulsuras.
TORNADA.
Prendats de vosstras ternuras,
Venim clamant á porfia:
Regau nostres cors, Maria,
Font de remey y dulsuras.

†. Ora pro nobis, sancta Dei Genitrix.

‡. Ut digni efficiamur promissionibus Christi.

OREMUS.

Concede famulos tuos, quæsumus Domine Deus, perpetua mentis et corporis sanitate gaudere, et gloriose beate Mariæ semper virginis intercessione à presenti liberari tristitia et æterna perfrui lætitia. Per Christum Dominum nostrum. †. Amen.

Barcelona: Estampa dels Heras de la V. Pla. 1851.

Prendats de vosstras ternuras,
Venim clamant a porfia;
Regia nostras cors, Maria,
Font del Remey y dalsuras.
Mare sou de entranyas tals,
Que al ohr los tiernos vots
De vosires amans devots,
Donan remey a sos mals;
Y ab auxilis liberals
Endolsau sas amarguras: etc.
Qui hi ha, nos diu sant Bernal,
Que invocantvos ab fervor,
No encontre tot lo favor
Y lo amparo desistit?
Qui us trobe, en Vos ha trobat
Vida, salut y venturas: etc.
Es testimoni constant
De aquest vostre aculliment
Del Mas-Vila la present
Heretat, la que invocant
Vostre socorro, al instant
Eixi de sas apreturas: etc.
Estant sans aygua en lo any
Mil setecents noranta vuyt,
Sans poder produhir fruyt
La terra seca ab gran dany,
Invocantvos ab afany,
Dareu ayguas las mes puras: etc.

v. *Ora pro nobis, sancta Dei Genitrix.*

Venise, donchs, a tal favor
Entorament obligada,
Vos elegix sa advocada,
Dedicant a vostre honor
Est temple en prenda de amor
Degut a vosstras ternuras: etc.
Desde aquest temple y altar
Sou la protectora fiel,
Que apartau l' assol del cel;
Y sou la pedra angular
Sobre qui han de descansar
Aquestas terras seguras: etc.
De esta heretat sou la estrella
Que il·lustrá son continent,
Y ab vostre llam vehement
Li serviu de centinella,
Y ab sa resplandent centella
Fou que mostré sas culturas: etc.
Ab rahó nostra esperansa
Se aviva, y segura creu,
Que per nosaltres seréu
Font perenne de bonansa;
Donantnos sempre abundancia
De fruyt en nostras culturas: etc.
També esperam, Verge amada,
Que per febres seréu Vos
Un remey molt poderós,
Y per tots mals la advocada;

OREMUS.

Concede nos famulos tuos, quesumus Domine Deus, perpetua mentis et corporis sanitate gaudere, et gloriosa beate Marie semper virginis intercessione, a presenti liberari tristitia, et aeterna perfrui letitia. Per Christum Dominum nostrum. rj. Amen.

La Summa Pontificis Pio IX nonissimè cent dies de Indulgencia, la Exam. d' Il·l·lim. Sr. D. Antón María Claret, Arquebisbe de Santiago de Cuba, vuyanta dia, y lo Il·l·lim. Fr. Rosendo Salvado, Bisbe de Puerto-Victoria, quaranta dies a tots los Sels que devotament recan una AVE MARIA ó una SALVE a dita Image.

Aliviant ab ma sagrada
En los parts las amarguras: etc.
De nosaltres invocada
Amparau esta heretat,
De Cervelló y del vehinat
Als pobles, quanti reclamada,
Aplacant la ma indignada
Del Senyor de las alturas: etc.
Pero os pregam majorment,
Que los nostres cors regueu,
Y piadosa apartéu
Lluny d' ellis l' empederniment;
Ablandint continuament
Las terras secas y duras: etc.
Donauos, Font de salut,
Las ayguas de vostra gracia,
Y plantau ab eficacia
En nosaltres la virtud,
Perque en lo mortal tribut
Acaben nostras tristuras: etc.

TORNADA.

Prendats de vosstras ternuras,
Venim clamant a porfia;
Regia nostras cors, Maria,
Font del Remey y dalsuras.

ii. *Ut digni efficiamur promissionibus Christi.*